

پاتوتایپینگ و بررسی شیوع اشریشیاکلی های بیماری زای روده ای در نمونه های آب ورودی به تصفیه خانه های شهر تهران

مریم اصغری^۱، عباس اخوان سپهری^۲، سید رضا حسینی دوست^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده فناوری های نوین، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم دارویی، تهران

۲- دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال، تهران

(نویسنده مسئول) ۲۲۹۵۰۹۵۵ (۰۲۱) akhavansepahy@gmail.com

۳- استاده، دانشکده فناوری های نوین، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم دارویی، تهران

(دریافت ۹۳/۵/۱ پذیرش ۹۴/۳/۱۰)

چکیده

آب های آلوده و نقش آنها در انتقال پاتوژن ها که باعث عفونت های روده ای در انسان می شوند، حائز اهمیت بسیاری است. استفاده از روش های سنتی از جمله محیط کشت در تشخیص اشریشیاکلی علاوه بر این که به زمان زیادی نیاز دارد، قابلیت شناسایی برخی پاتوتایپ های آن را نیز فراهم نمی کند. این پژوهش با هدف ارائه راهکارهای مولکولی در شناسایی سریع و اختصاصی پاتوتایپ های اشریشیاکلی انجام شد. به این منظور به مدت یک سال از مهر ماه سال ۱۳۹۱ تا مهر ماه سال ۱۳۹۲ از بین ۹۷۸ نمونه آب، طی فرایندهای غربالگری اعم از فنوتیپی و مولکولی (سه گانه ژن های اختصاصی)، ۱۰۶ سویه اشریشیاکلی جدا شد. نتایج حاصل از این پژوهش بیانگر پتانسیل بالای آب در انتقال میکروارگانیسم های پاتوژن بود. طی این پژوهش مشخص شد ۱۰ سویه دارای ژن های *est* و *elt*، ۶ سویه دارای ژن *eaeA*، ۵ سویه دارای ژن *bfpA*، ۴ سویه دارای ژن های *pCVD* و *ipaH*، ۳ سویه دارای ژن های *VT1* و *VT2* و ۱ سویه دارای ژن های *cnf1* و *cnf2* می باشند. نتایج به دست آمده نشان می دهد که استفاده از روش های مولکولی بر پایه پرایمرهای طراحی شده در این پژوهش می تواند روشی مناسب، سریع و اختصاصی در شناسایی پاتوتایپ های اشریشیاکلی باشد.

واژه های کلیدی: اشریشیاکلی، باکتری های کلیفرم، پاتوتایپ، تهران، تصفیه خانه آب

۱- مقدمه

از دیدگاه بیولوژیکی، ویژگی های میکربی آب آشامیدنی منبای قضاوت در مورد قابلیت شرب آب هاست.

ارگانیسم های بیماری زایی که توسط آب منتقل می شوند، شامل باکتری ها، ویروس ها، انگل ها و بسیاری از عوامل ناشناخته دیگر هستند.

اشریشیاکلی یک باکتری میله ای گرم منفی از خانواده انتروباکتریاسه است که به طور شایع در روده جانوران خونگرم و برخی از پرندگان وجود دارد. این باکتری از طریق مسیر و یا از طریق آب و غذای آلوده از یک فرد به فرد دیگر منتقل می شود. با توجه به نقش غیر قابل انکار آب در شرب و بهداشت جوامع، شناسایی و ویرولو تاپینگ این باکتری نقش مهمی در حفظ و پیش بهداشت و سلامت جوامع بشری دارد. از سوی استانداردهای ملی و بین المللی وجود این باکتری در آب و مواد غذایی ممنوع اعلام شده است. حضور اشریشیاکلی در محصولات غذایی می تواند بیانگر آن

باشد که سایر میکروارگانیسم های انتروباکتریاسه با منشأ گوارشی روده ای در غذا یا آب وجود دارد [۱ و ۲].

استفاده از روش MPN یکی از ساده ترین روش های مرسوم شمارش کلیفرم ها در آزمایشگاه های آب است. از جمله نقایص این روش صحت ۹۵ درصدی نتایج آزمون است. علاوه بر MPN، روش های دیگری نظیر فیلتراسیون غشایی و پورپلیت نیز برای شناسایی کلیفرم ها در آب مورد استفاده قرار می گیرند [۱].

بر اساس ظهور علائم کلینیکی، اشریشیاکلی های پاتوژن به گروه های مختلف تقسیم بندی می شوند:

۱- اشریشیاکلی های عامل اسهال؛ ۲- اشریشیاکلی های پاتوژن مجاری ادراری و ۳- اشریشیاکلی های عامل مننژیت و سپتی سمی. اشریشیاکلی های عامل اسهال خود به شش گروه تقسیم می شوند. بر اساس خصوصیت ویرولانسی، مکانیسم بیماری زایی و علائم کلینیکی، در اکثر موارد به سرگروه و سروتایپ های خاصی تعلق می گیرند.

۵۶، ۶، ۱۰ و ۱۳ درصد موارد قابل شناسایی بوده است. به منظور بررسی پاتوتایپ انترواگریگیتو، ژن های *aggR* و *astA* مورد شناسایی قرار گرفت که نتایج مؤید حضور این ژن ها به ترتیب در ۶۹ و ۲۹ درصد سویه ها بوده است. علاوه بر این ژن *bfp* به عنوان شاخص بیماری زای روده ای در ۲۴ درصد از سویه ها شناسایی شد در حالی که ژن *ipaH* به عنوان شاخص مهاجم روده ای در ۱۴ درصد از سویه ها قابل ردیابی بود.

در پژوهشی که در سال ۲۰۱۳ توسط اکثر و همکاران در بنگلادش و نروژ انجام شد، ۹ ژن ویرولانت در اشریشیاکلی های جدا شده از نمونه های آب مورد شناسایی و بررسی قرار گرفت. در این تحقیق به منظور شناسایی ETEC از ژن های *estA* و *eltB*، EPEC از ژن های *aeA* و *bfpA*، شناسایی EIEC از ژن *ipaH* و *ial*، شناسایی EHEC از ژن های *vt1* و *vt2* و شناسایی EAEC از ژن *pCVD* استفاده شده بود. بر اساس نتایج حاصل از نظر این پژوهشگران، فراوان ترین پاتوتایپ در نمونه های مورد آزمایش، ETEC و EPEC بوده اند.

در سال ۲۰۰۱ کمبل و همکاران پروتکل شناسایی سویه پاتوژن O157:H7 اشریشیاکلی را در نمونه های آب و خاک به صورت چندگانه PCR ارائه نمودند [۶]. این پژوهشگران پروتکل پیشنهادی خود را که بر اساس شناسایی ژن های ویرولانس و ساختاری بود، بسیار حساس و با ویژگی بالا معرفی کردند [۷]. با نگاهی به پژوهش هایی که توسط پژوهشگران داخلی و خارجی انجام شده، مشخص است که این اولین پژوهشی است که طی آن کلیه پاتوتایپ های بیماری زای اشریشیاکلی که از آب جدا شده اند، مورد ارزیابی و شناسایی قرار گرفته اند.

هدف از انجام این پژوهش راه اندازی روش های شناسایی میکروارگانسیم ها با استفاده از روش های مولکولی، پاتوتایپینگ ایزوله های اشریشیاکلی جدا شده از آب سطحی شهر تهران و همچنین ژن و تایپینگ ایزوله های اشریشیاکلی بر اساس تشخیص عناصر تکراری ژنی بود.

۲- مواد و روش ها

تعداد ۱۰۶ ایزوله اشریشیاکلی از منابع آب شهر تهران تهیه شد.

۲-۱- محل های نمونه برداری

- ورودی آب تصفیه خانه جلالیه (شماره ۱)
تصفیه خانه جلالیه در ضلع جنوب شرقی تقاطع خیابان دکتر فاطمی و خیابان حجاب قرار دارد. منبع تأمین آب این تصفیه خانه رودخانه کرج از ایستگاه آبگیر بیلقان و سد طالقان است. لازم به ذکر است

اشریشیاکلی انتروپاتوژنیک (EPEC). علت عمده اسهال کودکان در کشورهای در حال توسعه است.

اشریشیاکلی سم زدای روده ای (ETEC): عامل اسهال کودکان زیر ۵ سال و اسهال مسافران در کشورهای در حال توسعه است. سویه های سم زدای روده ای می توانند گاستروانتریت همراه با اسهال آبکی، تهوع، استفراغ و دردهای شکمی ایجاد نمایند. حدود ۲ تا ۸ درصد اشریشیاکلی موجود در آب، سویه انتروپاتوژنیک است که عامل بیماری اسهال مسافران است. آب و غذای آلوده در انتقال این پاتوژن نقش بسزایی دارند هر چند که دز عفونی این باکتری نسبتاً بالا است و حدود 10^9 تا 10^9 ارگانسیم است.

اشریشیاکلی مهاجم روده ای (EIEC): سویه های آن از نظر خصوصیات ظاهری و بیماری زایی شباهت زیادی به شیگلا دارند و باعث ایجاد اسهال شبه شیگلایی می شوند.

اشریشیاکلی انترواگریگیتو (EAEC): این سویه یک پاتوژن نوظهور با شیوع روزافزون شناخته شده است.

اشریشیاکلی انتروهوموراژیک (EHEC): یکی از عوامل اسهال های ناشی از آلودگی آب و مواد غذایی در کشورهای توسعه یافته است.

اشریشیاکلی با چسبندگی پراکنده (DAEC): اسهال غیرخونی در کودکان ۱ تا ۵ ساله ایجاد می کند [۳].

روش های معمولی که برای شناسایی و شمارش این باکتری استفاده می شود، عموماً روش های بیوشیمیایی و استفاده از محیط های کشت است که با توجه به معایبی همچون زمانبر بودن، نیاز به محیط های کشت خاص، هزینه بالا و تغییر پذیری یا عدم بیان ژن در شرایط مختلف محیطی با عدم مقبولیت روزافزونی مواجه شده اند [۱].

با نگاهی به نتایج به دست آمده توسط سایر محققان می توان به نقش غیرقابل انکار آب در انتقال پاتوژن ها پی برد.

پینا و همکاران در سال ۲۰۱۰ توانستند با طراحی یک چندگانه PCR، عامل عفونی موجود در نمونه های آب و سایر مواد غذایی مانند شیر و کاهو را شناسایی نمایند. بر اساس نتایج این پژوهش مشخص شد که عامل عفونی اشریشیاکلی سویه O157:H7 بوده است [۴]. ژن هایی که در این پژوهش مورد شناسایی قرار گرفتند عبارت بودند از *Stx1*، *Stx2*، *wzyO157* و *aeA* [۳ و ۵].

در پژوهشی که در سال ۲۰۱۳ توسط جاتیندر و همکاران در استرالیا انجام شد، ۱۱ ژن ویرولانس در ۳۰۰ ایزوله اشریشیاکلی جدا شده از نمونه های آب سطحی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاصل از این بررسی نشان داد که ژن های *aeA*، *stx1*، *stx2* و *ehxA* به عنوان شاخص های پاتوتایپ انتروهوموراژیک به ترتیب در

درصد در دمای ۷۰- درجه سلسیوس نگهداری شدند.

روش جمع آوری نمونه های محیطی مطابق با روش شماره - ۹۲۲۱۸ از کتاب روش های استاندارد انجام شد. مطالعه روش، کلیه نمونه های آب به محیط کشت لوریل سولفات برات تلقیح شد [۸]. ترکیبات این محیط کشت به شرح جدول ۱ است. در این محیط کشت منبع کربن قند لاکتوز و مهارکننده رشد باکتری های گرم مثبت سدیم لوریل سولفات برات است. با تلقیح نمونه های آب به داخل این محیط کشت و طی ۴۸ ساعت قرار دادن آن ها در گرمخانه، وجود گاز در لوله های دورهام و ایجاد pH اسیدی، می تواند دلیل بر حضور کلیفرم ها در نمونه باشد.

جدول ۱- ترکیبات محیط کشت لوریل سولفات برات

ماده	واحد	مقدار
Pancreatic digest of casein	گرم	۲۰
Lactose	گرم	۲
NaCl	گرم	۵
K ₂ HPO ₄	گرم	۲/۷۵
KH ₂ PO ₄	گرم	۲/۷
Sodium lauryl sulfate	گرم	۰/۱

pH 6.8± 0.2 at 25 °C

از کلیه نمونه هایی که در مرحله احتمالی مثبت شده اند در آزمون تأییدی، به میزان یک سی سی به محیط کشت EC برات تلقیح شد و به مدت ۲۴ ساعت در بن ماری انکوبه شد. در دمای انکوباسیون ۴۴/۵ درجه سلسیوس تنها کلیفرم های گرم پای قابلیت رشد در این شرایط را داشته و ایجاد گاز می نمایند. برای جداسازی و افتراق کلیفرم های گرم پای اعم از سیتروباکتر فروندی، کلبسیلا پنومونیه، اتروباکتر ائروجنز و اشریشیاکلی، لوله های EC مثبت بر روی محیط EMB آگار کشت خطی داد شد و سپس کلنی های تک با جلای فلزی جدا شدند. برای اطمینان در افتراق اشریشیاکلی از سایر باکتری های گروه اتروباکتریاسه از آزمون بیوشیمیایی IMVIC استفاده شد.

با توجه به اینکه ایجاد جلای فلزی بر روی محیط EMB آگار علاوه بر اشریشیاکلی می تواند توسط سایر کلیفرم ها و حتی برخی سویه های شیگلا سونه ای روی دهد بنابراین لازم است که علاوه بر غربالگری اولیه و شناسایی با استفاده از محیط های کشت میکروبی، غربالگری ثانویه و شناسایی با استفاده از روش های مولکولی نیز صورت گیرد تا از اشریشیاکلی بودن نمونه ها اطمینان خاطر حاصل شود. در این پژوهش، غربالگری به صورت مولکولی و با استفاده از یک چندگانه PCR بر اساس ۴ ژن اختصاصی اشریشیاکلی و یک ژن اختصاصی شیگلا انجام شد.

که آب ورودی به این تصفیه خانه به دلیل انجام کلرزنی مقدماتی در آبگیر بیلقان، دارای کلر آزاد باقیمانده است و تنها یک نمونه از کل نمونه های برداشت شده در طی مدت نمونه برداری دارای باکتری اشریشیاکلی بود.

- ورودی آب تصفیه خانه کن (شماره ۲)

تصفیه خانه کن بزرگ ترین تصفیه خانه تهران واقع در منطقه غرب تهران است و منبع تأمین آب آن، رودخانه کرج و سد طالقان است که پس از عبور از محل آبگیر بیلقان و حذف ذرات معلق درشت و پیش کلرزنی به محل تصفیه خانه وارد می شود. تنها یک نمونه از کل نمونه های برداشت شده در طی مدت نمونه برداری دارای باکتری اشریشیاکلی بود.

- ورودی تصفیه خانه شماره ۳ و ۴

این تصفیه خانه در شمال شرقی تهران در بلوار شهید عباسپور، در ابتدای شهرک حکیمیه واقع شده اند. آب خام ورودی از سد لتیان تأمین می شود. تعداد ۴۸ عدد از ایزوله های جمع آوری شده از این محل بود.

- ورودی تصفیه خانه شماره ۵

این تصفیه خانه در شمال شرق شهر تهران قرار دارد و منبع تأمین آب این تصفیه خانه، سد لار است. تعداد ۴۲ عدد از ایزوله ها از این محل جمع آوری شد.

- آبگیر بیلقان

آبگیر بیلقان در فاصله ۲۳ کیلومتری از سد امیرکبیر کرج واقع در ۴ کیلومتر ۴ جاده چالوس، مهم ترین نقطه تأمین و انتقال آب شرب شهر تهران است. تعداد ۱ عدد از ایزوله های جمع آوری شده از این محل بود.

۲-۲- روش

نمونه برداری مطابق با روش استاندارد ملی شماره ۴۲۰۸ (۱) در بطری های استریل و حاوی تیوسولفات سدیم انجام شد [۸]. در این پژوهش از مواد شیمیایی با درصد خلوص بسیار بالا و ساخته شده در کارخانه های مرک^۱ و سیگما^۲ استفاده شد.

به منظور نگهداری ایزوله های اشریشیاکلی تا زمان نهایی انجام پژوهش، کلیه ایزوله ها در محیط کشت BHI حاوی گلیسرول ۲۵

¹ Merck

² Sigma

جدول ۲- مشخصات پرایمرهای طراحی شده به منظور غربالگری اشریشیاکلی

نام باکتری	نام ژن	Forward (5'→3')	Reverse (5'→3')	Size (bp)
اشریشیاکلی	gadA/B	GCAACGCTCGTCAGAA	CACAGATCGCAACCAT	163
	UspA	GCAGAAACGCATCTC	GAACAATCAGCATATCAAC	239
	PhoE	AGCACTCTGGCATT	ATTGGCATCGTATTTCA	711
	UidA	GTGAAGGTTATCTCTAT	GCGGTGATACATATC	872
شیگلا	Put int	GCTGGATGAACGATGT	TGGCGGCTATGAGAT	353

جدول ۳- مشخصات توالی پرایمرهای شناسایی ژنهای بیماری زای اشریشیاکلی

ژن	Forward	Reverse	Size
pCVD	CTCACCTGATGTTGATGCTCG	TCAGCAGCCTTAATCTTGAGTTT	313
eaeA	TTCTCATTCTAACTCATTGTG	ATTGCCATTACGGTCATA	1645
BfpA	CCAGGCCAACAAATTATTTCC	TTCTTGTTGCTTGCCTGCTTTT	367
TpaJ	CAGAAGAGCAGAAGTATGAG	ATTGTTAGCGTTGATGGAA	1148
cnf1	CACAGAGGAAGAGGTAAGC	GCCATACAGAACAGCATTATATC	399
Cnf2	TGATGCGAGGAACAACCTGAAAG	AGCGAGGATCGCTCTGATA	655
VT2	TTGCCACAGATACAACGGATAGT	GCTCCAGCAGTACCATCTCTAACCC	500
VT1	AGATACTGATGCGTGATA	ATTACTGTCGGATATTATTCG	2558
Est	CGTGAACAACATGACGGGAGGTA	GGAGCACAGGCAGGATTACAACAA	235
elt	GGCAGAGGATGGTTACAGATTA	TTGGTCTCGGTCAGATATGTG	554

استخراج DNA از ایزوله‌ها، با استفاده از کیت استخراج AccuPrep® Genomic DNA Extraction شرکت Bioneer کره جنوبی به شرح زیر انجام گرفته است.

- یک میلی‌لیتر از محیط کشت حاوی باکتری به داخل یک میکروتیوب ۱۰۰۰ میکرولیتری استریل ریخته شد و به مدت ۱۵ دقیقه در ۱۰۲۰gX سانتریفوژ شد.

- محلول رویی دور ریخته شده و بیوس با یک میلی‌لیتر PBS استریل شستشو شد و مجدداً سانتریفوژ انجام گرفت.

- محلول رویی دور ریخته شده و به بیوس ۲۰ میکرولیتر پروتیناز K افزوده شد.

- در مرحله بعد به این محلول تامپون اتصالات^۱ افزوده شده و بعد از ورتکس به مدت ۱۰ دقیقه در دمای ۶۰ درجه سلسیوس انکوبه شد.

- بعد از اتمام انکوباسیون، به محلول ۱۰۰ میکرولیتر، ایزوپروپانول افزوده شد و پیتاژ صورت گرفت.

- سپس محتویات لوله‌ها به تیوب‌های واجد فیلتر ستونی انتقال یافت و در دور ۸۰۰۰rpm سانتریفوژ شد.

- مرحله بعد شستشوی ستون با بافر شستشوی یک است. متعاقباً سانتریفوژ در دور ۸۰۰۰rpm صورت گرفت، سپس شستشوی ستون با بافر شستشوی ۲ و سانتریفوژ در دور ۱۰۰۰rpm انجام شد.

مراحل طراحی پرایمرهای اختصاصی غربالگری به ترتیب زیر انجام شد

- شناسایی ژنهای اختصاصی اشریشیاکلی و شیگلا؛

- دریافت وارته‌های مختلف این ژن‌ها از طریق سایت NCBI؛

- وارد نمودن توالی‌ها به نرم‌افزار BioSoft 7.6 Allele ID به منظور تراز نمودن توالی‌ها و شناسایی توالی‌های مشترک؛

- انتخاب پرایمرهای اختصاصی؛

- بلاست نمودن و بررسی صحت و اختصاصیت پرایمرها؛

- بررسی کارایی پرایمرها در محیط مجازی PCR؛

- بررسی برهم‌کنش بین پرایمرها به منظور SET UP چندگانه PCR با استفاده از نرم افزار Oligo Analyzer؛

- سفارش دادن سنتز توالی‌ها به شرکت Bioneer کشور کره؛

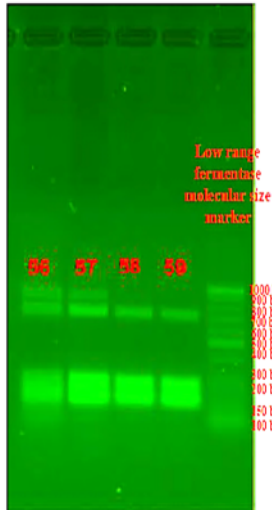
به منظور بررسی کارایی پرایمرها، کلیه توالی‌های طراحی شده در محیط مجاز In silico PCR مورد آزمون و بررسی قرار گرفت.

به منظور SET UP چندگانه PCR و بررسی برهم‌کنش بین پرایمرها، کلیه پرایمرهای طراحی شده وارد نرم افزار In silico PCR شد و برهم‌کنش و پایداری اتصالات بین آن‌ها مورد بررسی قرار گرفت.

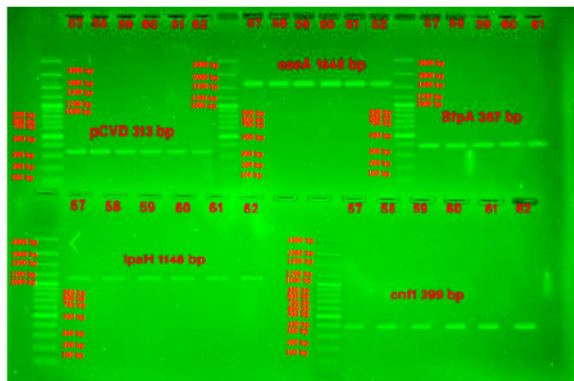
جدول ۲ مشخصات پرایمرهای طراحی شده به منظور غربالگری اشریشیاکلی و جدول ۳ مشخصات توالی پرایمرهای ژنهای بیماری‌زای اشریشیاکلی را نشان می‌دهد.

¹ Buffer Binding

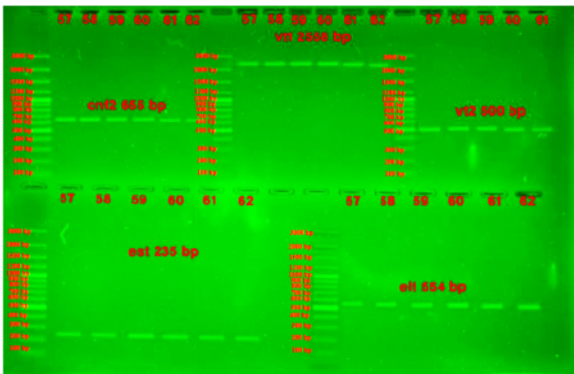
زیستی که به شدت مورد توجه میکروبیولوژیست‌ها و اپیدمیولوژیست‌ها قرار گرفته‌اند، می‌توان گفت این روش‌ها در تقابل با روش‌های بیوشیمیایی قرار دارند [۱۷].

شکل ۱- تصویر گرادیان دمایی سه‌گانه PCR به منظور شناسایی هم‌زمان ژن‌های *gadA/B* و *uspA.uidA.phoE* در بازه دمایی ۵۶ تا ۵۹ درجه سلسیوس

شکل ۲- تصویر گرادیان دمایی پرایمرهای *ipaH*, *bfpA*, *eaeA*, *pcvD* و *cnf1*

شکل ۳- تصویر گرادیان دمایی پرایمرهای *el*, *est*, *vt2*, *vt1*, *cnf2*

- مرحله پایانی شامل انتقال ستون‌ها به میکروتیوب‌های استریل و افزودن ۲۰۰ میکرولیتر بافر TE و حل شدن DNA نمونه‌ها در این بافر بود. محلول نهایی به کمک سانتریفوژ در میکروتیوب‌ها جمع‌آوری شد و به‌عنوان محلول DNA در PCR مورد استفاده قرار گرفت. محلول‌های DNA پس از استفاده، در دمای ۲۰- درجه سلسیوس نگهداری شدند.

بعد از اتمام واکنش زنجیره‌ای پلیمرز و تکثیر ژن، محصولات PCR به شرح زیر مورد الکتروفورز قرار گرفتند.

در این پژوهش از ژل آگاروز یک درصد محصول شرکت بایونیر^۱ استفاده شد.

به منظور رنگ‌آمیزی محصولات PCR از رنگ بی‌خطر^۲ DNA استفاده شد.

تانک الکتروفورز و منبع انرژی^۳ مورد استفاده در این پژوهش محصول شرکت بایور^۴ بودند.

بافر تانک الکتروفورز، TBE با غلظت نرمال بود.

مقایسه اندازه محصولات PCR با استفاده از DNA مارکر ۱۰۰-bp محصول شرکت فرمنتاز انجام گرفت.

حجم محصولات PCR که به داخل چاهک‌های آگاروز ریخته شده بود، بعد از میکس کامل با یک میکرولیتر لودینگ بافر، ۵ میکرولیتر بود.

بعد از اتمام فرایند ژل الکتروفورز، تصویربرداری از باندهای تشکیل شده با استفاده از دستگاه ژل داک مدل BioRad XR⁺ و نرم‌افزار Image lab 4.0 صورت گرفت.

شکل ۱ تصاویر حاصل از گرادیان دمایی سه‌گانه PCR، به‌منظور شناسایی هم‌زمان ژن‌های *uspA* و *uidA* و *phoE* و همچنین شکل‌های *gadA/B* در دمای ۵۶ تا ۵۹ درجه سلسیوس و همچنین شکل‌های ۲ و ۳، تصاویر حاصل از شیب دمایی پرایمرهای استفاده شده در پاتوتایپینگ در همان بازه دمایی را نشان می‌دهند. با توجه به وضوح باندها دمای ۵۷ درجه سلسیوس به‌عنوان بهترین دما برای انجام واکنش انتخاب شد.

۳- نتایج و بحث

سال‌هاست که اشریشیاکلی به‌عنوان شاخص آلودگی آب در نظر گرفته شده است [۹]. با توجه به سرعت، دقت، حساسیت فوق‌العاده و نتایج بسیار قابل توجه، روش‌های مولکولی در رشته‌های مختلف

^۱ Bioneer

^۲ Safe Stain

^۳ Power Supply

^۴ Bio-Rad

میکروب شناختی و بسیاری از صنایع ایجاد کرده است. با کمک واکنش زنجیره ای پلیمرز می توان یک ژن را به اندازه ای تکثیر کرد که بتوان با استفاده از روش هایی مانند الکتروفورز آن را مشاهده کرد.

در این پژوهش طی یک فرایند یک ساله از مهر سال ۱۳۹۱ تا مهر سال ۱۳۹۲ به طور تقریبی روزانه نمونه ها از منابع آب سطحی جمع آوری شدند. در مدت نمونه برداری تعداد قابل توجهی میکروارگانیسم جدا شد و پس از طی مراحل غربالگری، ۱۰۶ ایزوله/اشرشیاکلی به منظور بررسی کارایی روش های تایپینگ وابسته به PCR انتخاب شد. جدول ۴ محل و تعداد سویه های اشرشیاکلی جدا شده را نشان می دهد.

در مراحل غربالگری ایزوله های اشرشیاکلی، علاوه بر استفاده از روش های سنتی هم چون IMVIC، یک سه گانه اختصاصی بر اساس ژن های اختصاصی اشرشیاکلی طراحی شد. بر اساس این سه گانه ژن های *gdaA/B* *uspA* *uidA* *phoE* و همچنین ژن *put* *int* که مختص شیگلا است، مورد ارزیابی قرار گرفت و بر اساس نتایج حاصله، ۱۰۶ ایزوله/اشرشیاکلی وارد فاز اصلی پژوهش شد. نتیجه حاصل از این پژوهش بیانگر پتانسیل بالای آب در انتقال میکروارگانیسم های پاتوژن بود. طی این پژوهش مشخص

علاوه بر مواردی که در بالا ذکر شد، این نکته بسیار مهم و حائز اهمیت است که برخی از سویه های بیماری زای روده ای/اشرشیاکلی با روش های مبتنی بر کشت قابل شناسایی نیستند، برای مثال مشخص شده است که تعدادی از سویه های پاتوژن به ویژه انتروهموراژیک، فاقد فعالیت بتاگلوکوزونیدازی بوده و قابلیت متابولیسم سوربیتول را ندارند. از این رو برای شناسایی آن ها نمی توان از محیط های کشت حاوی سوسترای MUG استفاده نمود [۱]. این در حالی است که محیط های کشت حاوی سوسترای MUG کاربردی ترین و سریع ترین محیط های کشت در شناسایی اشرشیاکلی موجود در نمونه های آب است [۲].

تهران به عنوان یکی از بزرگ ترین کلان شهرهای دنیا، جمعیتی بیش از ۷ میلیون نفر را در خود جای داده است و این در حالی است که آب شرب ساکنان این کلان شهر عموماً از منابع آب سطحی تأمین می شود. اگرچه آب های سطحی طی چند مرحله تصفیه می شوند، با این حال پتانسیل آلوده شدن آن ها بسیار بالا است و در نتیجه هر گونه غفلت، ممکن است فجایع انسانی به بار آورد. روش PCR مزایای بسیاری دارد که از آن جمله می توان به بررسی یک روزه نمونه ها، ارزان بودن نسبی، خصوصیات فوق العاده و سهولت انجام آن اشاره کرد. این روش، انقلابی در تشخیص های

جدول ۴- محل جداسازی و تعداد سویه های اشرشیاکلی

محل نمونه برداری	تعداد کل نمونه	تعداد نمونه کل کلیفرم مثبت	تعداد نمونه کلیفرم گرمای مثبت	تعداد نمونه اشرشیاکلی مثبت
ورودی آب تصفیه خانه جلالیه	۲۳۲	۸	۳	۱
ورودی آب به تصفیه خانه کن	۲۱۳	۱۴	۵	۲
ورودی تصفیه خانه شماره ۳ و ۴	۲۴۰	۱۳۶	۱۲۵	۴۸
ورودی تصفیه خانه شماره ۵	۲۷۵	۱۸۳	۱۵۰	۴۲
آبگیر بیلقان	۱۷	۱۷	۱۷	۱۳
مجموع	۹۷۸	۳۵۸	۳۰۳	۳۰۰

جدول ۵- تعداد سویه های واجد ژن های بیماری زا به تفکیک محل نمونه برداری

تعداد سویه های تصفیه خانه کن	تعداد سویه های تصفیه خانه سوهانک	تعداد سویه های تصفیه خانه تهران پارس	تعداد سویه های تصفیه خانه جلالیه	آبگیر بیلقان
۱	۳	۴	-	۲
۱	۳	۲	-	۲
-	۱	۳	-	۱
-	۳	۳	-	-
-	۲	۳	-	-
-	-	-	-	۱
-	۱	۱	-	-
-	-	-	-	-
-	۲	-	-	۱
-	۲	-	-	۱

۴- نتیجه‌گیری

با توجه به وجود مشکلات فراوان در شناسایی پاتوتایپ‌های اشریشیاکلی و پتانسیل بیماری‌زایی آن‌ها و احتمال ورود به منابع آب و شیوع اپیدمی، این پاتوژن‌ها همواره به‌عنوان یک عامل نگران‌کننده در بین مسئولان و متولیان بهداشتی مطرح بوده‌اند و تشخیص به موقع و سریع عوامل آلوده‌کننده منابع آب و مواد غذایی یکی از اصول اساسی در کنترل بحران ناشی از این گونه حوادث است. لذا شناسایی سریع این عوامل می‌تواند سهم بسزایی در شناسایی، کنترل و جلوگیری از اپیدمی داشته باشد. استفاده از روش‌های بیوشیمیایی و کشت حداقل به چهار روز زمان نیاز دارد، در حالی‌که با استفاده از روش‌های مولکولی، می‌توان در مدت زمان کمتر از ۲۴ ساعت به نتایج دقیق‌تری دست یافت.

بررسی ۱۰۶ ایزوله اشریشیاکلی در فاز اصلی پژوهش بیانگر پتانسیل بالای آب در انتقال میکروارگانیزم‌های پاتوژن است. طی این پژوهش مشخص شد ۱۰ سویه واجد ژن‌های *est* و *elt* معادل ۳۹ درصد سویه‌های *ETEC*، ۶ سویه واجد ژن *eaeA* معادل ۱۹ درصد سویه‌های *EPEC*، ۵ سویه واجد ژن *bfpA* معادل ۱۵ درصد سویه‌های *EAEC*، ۴ سویه واجد ژن‌های *Pcvd* و *ipaH* معادل ۱۵ درصد سویه‌های *EIEC*، ۳ سویه واجد ژن‌های *VT1* و *VT2* معادل ۱۲ درصد سویه‌های *EHEC* و یک سویه واجد ژن *cnf1* و *cnf2* می‌باشند.

شد ۱۰ سویه واجد ژن‌های *est* و *elt*، ۶ سویه واجد ژن *eaeA*، ۵ سویه واجد ژن *bfpA*، ۴ سویه واجد ژن‌های *Pcvd* و *ipaH*، سه سویه واجد ژن‌های *VT1* و *VT2* و یک سویه واجد ژن *cnf1* و *cnf2* می‌باشند. جدول ۵ سویه‌های واجد ژن‌های بیماری‌زا را به تفکیک محل نمونه‌برداری نشان می‌دهد.

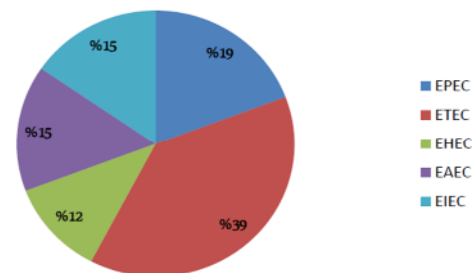
ژن‌ها و پاتوتایپ‌های مورد شناسایی در این پژوهش به شرح زیر است:

ژن‌های *est* و *elt* مختص سویه‌های انتروتوکسینوژن هستند [۱]؛ ژن‌های *bfpA* و *eaeA* مختص سویه‌های بیماری‌زای روده‌ای هستند [۹]؛

ژن *ipaH* مختص سویه‌های انترو اینوسیو است [۷]؛

ژن‌های *vt1* و *vt2* مختص سویه‌های انتروهموراژیک است [۲]؛ ژن *pcvD* مختص سویه‌های انترواگرگیتو است [۵ و ۱۰].

شکل ۴ فراوانی پاتوتایپ‌های اشریشیاکلی جدا شده از منابع آب سطحی را نشان می‌دهد.

شکل ۴- فراوانی پاتوتایپ‌های اشریشیاکلی جدا شده از منابع آب سطحی

۵- مراجع

- Bernasconi C., Volponi, Gi., Picozzi, C., and Foschino, R. (2011). "Use of the tna operon as a new molecular target for *Escherichia coli* detection." *Applied and Environmental Microbiology*, 73 (19), 6321-6325.
- Buchanan, R. L., and Edelson. S. G. (2008). "Culturing enterohemorrhagic *Escherichia coli* in the presence and absence of glucose as a simple means of evaluating the acid tolerance of stationary-phase cells." *Appl. Environ. Microbiol*, 62, 4009-4013.
- Gleeson C., and Gray, N. (1997). *The coliform index and waterborne disease*, E and FN SPON, Chapman and Hall, London.
- Pina, M., Fratamico., and Chitrita, D., (2010). "Detection of *Escherichia coli* O157:H7 in food using real-time multiplex PCR assays targeting the *stx1*, *stx2*, *wzyO157*, and the *fliCh7* or *eae* genes." *Food Anal. Methods*, DOI 10.1007/s12161-010-9140-x.
- Carpentier, B., and Cerf, O. (2009). "Biofilms and their consequences, with particular reference to hygiene in the food industry." *J. Appl. Bacteriol*, 75, 499-511.

6. Bekal, S., Brousseau, R., Masson, L., Prefontaine, G., Fairbrother, J., and Harel, J. (2007). "Rapid identification of *Escherichia coli* pathotypes by virulence gene detection with DNA microarrays." *J. Clin. Microbiol.*, 41, 2113-2125.
8. APHA. (2012). *Standard methods for the examination of water and wastewater*, 22th Ed., American Public Health Association, USA.
9. Anderson, J. D., MacNab, A. J., Gransden, W. R., Damm, S. M., Johnson, W. M., and Lior, H. (2006). "Gastroenteritis and encephalopathy associated with a strain of *Escherichia coli* O55:K59:H4 that produced a cytolethal distending toxin." *Pediatr. Infect. Dis. J.*, 6, 1135-1136.
7. Eyigor, A., Dawson, K. A., Langlois, B. E., and Pickett, C. L. (2011). "Cytolethal distending toxin genes in *Campylobacter jejuni* and *Campylobacter coli* isolates: Detection and analysis by PCR." *J. Clin. Microbiol.*, 37, 1646-1650.
10. Campbell, G. R., Prosser, J., Glover, A., and Killham, A. (2011). "Detection of *Escherichia coli* O157:H7 in soil and water using multiplex PCR." *Journal of Applied Microbiology*, 91, 1004-1010.